

Sygn. akt V RC 37/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi V Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodnicząca **S.S.R. Dorota Łopalewska**

Protokolant **sekretarz Joanna Lewandowska**

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2015 r. w Łodzi

na rozprawie sprawy

z powództwa małoletnich **A. J. i P. J.** reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową **B. J.**

przeciwko **K. J. (1)**

o podwyższenie alimenty

1. podwyższa alimenty zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z dnia 15 września 2009 r. w sprawie V RC 174/09 od pozwanego K. J. (1) na rzecz jego małoletnich dzieci A. J. i P. J. z kwoty po 400 (czterysta) złotych miesięcznie na każde z dzieci, łącznie z kwoty 800 (osiemset) złotych miesięcznie, do kwoty po 700 (siedemset) złotych miesięcznie na każde z dzieci, łącznie do kwoty 1400 (jeden tysiąc czterysta) złotych miesięcznie, płatne z góry do rąk matki dzieci B. J., do dnia 10-go każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 1 lutego 2015 roku;

2. oddala powództwo w pozostałej części;

3. nie obciąża stron kosztami procesu;

4. nadaje wyrokowi w pkt. 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sędzia : (-) D. Ł.

Za zgodność z oryginałem

świadczy Sekretarz.-

Sygn. akt V RC 37/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 2 lutego 2015 roku przedstawicielka ustawowa małoletnich A. J. i P. J., wniosła o podwyższenie alimentów od pozwanego K. J. (1) z kwoty po 400 zł miesięcznie na każde z dzieci do kwoty po 800 zł miesięcznie na każde dziecko. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że od czasu ustalenia alimentów w dotychczasowej wysokości, zmianie uległy potrzeby dzieci oraz zmianie uległa jej sytuacja finansowa (k. 2- 3 pozw).

Na rozprawie w dniu 8 września 2015 r., przedstawicielka ustawowa popierała powództwo, pozwany nie uznawał powództwa, wnosił o jego oddalenie (k. 63 - protokół rozprawy).

W toku dalszego postępowania strony nie zmieniły dotychczas zajmowanych stanowisk (k. 112 - protokół rozpraw).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem z dnia 15 września 2009 r. wydanym przez tutejszy Sąd, w sprawie V RC 174/09, pozwany został zobowiązany do płacenia alimentów na rzecz swoich dzieci A. J. i P. J. w kwocie po 400 zł miesięcznie na każde dziecko (dowód: k. 42 akt V RC 174/09 – wyrok)

We wrześniu 2009 r. córka miała 11 lat, a syn 8 lat. Matka dzieci ponosiła w tamtym czasie wydatki związane ze szkołą, opieką stomatologiczną, czy wyjazdami wakacyjnymi. Przedstawicielka ustawowa pracowała i zarabiała 2.500 zł brutto.

Obecnie małoletnia A. J. ma 17 lat, chodzi do 2 klasy liceum ogólnokształcącego, ubezpieczenie kosztuje 40 zł rocznie, komitet rodzicielski dotychczas wynosił ok. 80 zł rocznie. Do tej pory wyprawka szkolna dla córki kosztowała ok. 350 zł, ale nie są to jeszcze wydatki zakończone. Córka korzysta z biletu miesięcznego, którego koszt wynosi 96 złotych na kwartał. Małoletnia uczęszcza na obowiązkowy basen którego koszt wynosi 30 zł miesięcznie. Kostium kąpielowy na basen kosztował 69 zł. W zeszłym roku u córki założono aparat ortodontyczny, którego koszt wyniósł 4.000 zł. Na ten cel przedstawicielka ustawowa zaciągnęła pożyczkę w pracy. Wizyty kontrolne u ortodonta, to miesięczny wydatek rzędu ok. 100 zł. Małoletnia ma problemy ze stawami, korzysta ze specjalnych butów podczas zajęć w-f. Na co dzień nosi wkładki ortopedyczne, które kosztują ok. 40 zł. W roku dziecko wymaga zakupu ok. 6 wkładek. Córka stron przyjmuje cyklicznie również leki na alergie, jest w trakcie diagnozy. W ostatnim czasie miała silny atak alergii w związku z czym przedstawicielka na sterydy i leki przeciwalergiczne wydała 500 zł. Małoletnia pozostaje również pod opieką ginekologa.

Małoletni P. J. obecnie ma 14 lat, chodzi do gimnazjum. Dotychczas na wyprawka dla syna kosztowała ok. 350 zł, ale również nie są to jeszcze wydatki zakończone. Syn stron również korzysta z biletu miesięcznego, co również kosztuje 96 zł na kwartał. W tym roku również małoletniemu został założony aparat ortodontyczny, który kosztował 4.000 zł. Pieniądze na zakup aparatu przedstawicielka ustawowa pożyczyła od rodziny. Koszt wizyt kontrolnych u stomatologa co miesiąc to koszt rzędu ok. 100 zł. Małoletni korzysta z telefonu, za który matka płaci ok. 10 zł miesięcznie. Małoletni uczęszcza na zajęcia taneczne. Jest to koszt w wysokości 80 zł miesięcznie.

U syna stron stwierdzono zespół (...). Korzystał z bezpłatnych zajęć z chemii na PŁ. Dotychczas na te zajęcia wozila go matka. Ponadto, małoletni korzysta z okularów korekcyjnych, szkła podlegają wymianie co roku, co średnio kosztuje ok. 80 zł. Wymiana oprawek ma miejsce co dwa lata i wtedy jest to jednorazowy wydatek w wysokości ok. 200 zł. Podobnie jak u siostry, u małoletniego stwierdzono wadę postawy, w związku z czym koniecznym jest noszenie przez dziecko wkładek ortopedycznych, których koszt, podobnie jak w przypadku siostry, wynosi ok. 120 zł na pół roku. Małoletni przyjmuje cyklicznie leki na alergie, za które matka dzieci płaci ok. 15-20 zł za opakowanie. Przyjmuje też sterydy. W tym roku małoletni był na obozie w J. przez 11 dni. Koszt wyjazdu w całości, który wynosił 1.560 zł, w całości pokryła matka dziecka.

Średni miesięczny koszt utrzymania dzieci przedstawicielka ustawowa ocenia na kwotę ok. 1.350 zł miesięcznie na każde z dzieci.

Małoletni mieszkają razem z matką w jej 34- metrowym mieszkaniu. Miesięczne opłaty mieszkaniowe wraz z mediami wynoszą ok. 735 zł. W tym roku, w lutym była dopłata za wodę. B. J. musiała dopłacić 520 zł.

Przedstawicielka ustawowa pracuje i zarabia ok. 2.000 zł netto miesięcznie. Ponadto otrzymuje kwotę 20 zł za każdą nadgodzinę, których ilość w miesiącu wynosi 3-4 godziny. W okresie lipiec-sierpień br. przedstawicielka ustawowa była zarejestrowana jako osoba bezrobotna, gdyż poprzedni stosunek pracy to była umowa na zastępstwo. W tym czasie matka dzieci pobierała zasiłek dla bezrobotnych w kwocie 717 zł. Dochód przedstawicielki ustawowej w 2014 r. wyniósł ok. 50.331,03 zł.

Przedstawicielka ustawowa posiada 11-letni samochód marki R. (...), za który płaci ubezpieczenie w wysokości kilkaset złotych rocznie. Abonament za telefon komórkowy to wydatek w wysokości 33 zł miesięcznie. Córce zakupiła telefon za 449 zł.

(dowód: k. 5-6 - kserokopia aktów urodzenia, k. 7 - zaświadczenie o zatrudnieniu, k. 19,26, 31-33, 43, 55-56, 69-71, 73 - faktury VAT, k. 20-21, 27-28 - zaświadczenia, k. 24, 34-35, 57-58 - potwierdzenie przelewów, k. 25 - ???, k. 44-48 - PIT 37 za 2014 rok, k. 51-52 - PIT 11 za 2014 rok, k. 52 - historia wypłaty świadczeń z PUP, k. 54 - karta wynagrodzeń za 2015 rok, k. 72 - karta informacyjna leczenia, k. 63-65 i k. 112 - zeznania przedstawicielki ustawowej)

W 2009 r. pozwany poza alimentami partycypował dodatkowo w kosztach utrzymania dzieci, np. wyjazdów dzieci, opłacał dodatkowe zajęcia czy dołożył się do aparatów ortodontycznych. W chwili obecnej ponosi jedynie opłatę za telefon komórkowy córki. Wówczas rozpoczynał działalność gospodarczą, korzystał z samochodu marki C., który miał w leasingu oraz z M. dostawczego należącego do jego szwagra.

Pozwany poza małoletnimi powodami, obecnie ma na utrzymaniu jeszcze jedno dziecko z obecnego związku. Jego syn urodził się w marcu (...) Syn pozwanego i jego partnerki ma 5,5 roku, chodzi do przedszkola, za które rodzice ponoszą opłatę w wysokości 350 zł miesięcznie. Na razie nie chodzi jeszcze na zajęcia dodatkowe. Miesięczny koszt utrzymania najmłodszego dziecka pozwany ocenia na kwotę ok. 800-1000 zł.

Pozwany mieszka z partnerką i ich wspólnym dzieckiem w mieszkaniu stanowiącym współwłasność jego i jej partnerki. Część mieszkania stanowi magazyn, natomiast pozostała część ma charakter mieszkalny. Koszty utrzymania mieszkania, to ok. 800 zł miesięcznie. Mieszkanie ma 92 m kw. Jak twierdzi pozwany, w kosztach prowadzenia działalności, ujęte jest częściowe wykorzystanie lokalu mieszkalnego na koszty działalności.

Pozwany od 2007 r. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie wynajmu samochodów osobom poszkodowanym w wypadkach komunikacyjnych.

W ubiegłym roku dochód pozwanego, według rozliczenia podatkowego PIT- 36L, wyniósł ok. 10.000 zł, natomiast koszty uzyskania przychodu 239 933,11 zł. Przychód pozwanego w 2014 roku wyniósł ok. 250.000 zł. K. J. (2) ocenia, że działalność, którą obecnie prowadzi, jest rozwojowa i ma przyszłość.

Partnerka pozwanego- A. G., w ubiegłym roku, według rozliczenia podatkowego PIT 36L, osiągnęła dochód 1423 zł, natomiast koszty uzyskania przychodów to kwota 102 037,21 zł, a przychód 103 460,33 zł. Z kolei, z tytułu innych świadczeń kwotę 513 zł

Na firmę pozwany ma zarejestrowane samochody: dostawczy marki M. z 2006 roku, trzy V. roczniki 2002-2003, dwa O. (...) roczniki 1997-1998, oraz O. (...) z 2010 r.

Pozwany w 2014 i 2015 roku zaciągał pożyczki na firmę w kwocie 32.000 zł. Ponadto pozwany korzysta z odnawialnej linii kredytowej w wysokości 20.000 zł.

Z poprzedniej działalności gospodarczej pozwany posiada duży magazyn odzieży. Obecnie pozwany wyprzedaje towar, sprzedaje odzież do sklepów. Negocjuje ceny towaru.

Partnerka pozwanego prowadzi działalność gospodarczą w zakresie dochodzenia odszkodowań. Reprezentuje poszkodowanych przed firmami ubezpieczeniowymi, na firmę ma zarejestrowane na firmę 4 samochody: F. (...) rocznik 2006, V. 2005 lub 2005, O. (...) z 2001 r. oraz s. (...) z 2010 r.

W tym roku pozwany wspólnie z partnerką i synem pozwany wyjechał na wakacje w Grecji. Wyjazd kosztował według pozwanego 1200 zł za tydzień.

Pozwany utrzymuje sporadyczny kontakt z małoletnimi powodami, widuje się z nimi średnio raz na trzy miesiące.

(dowód: k. 15-17 zaświadczenia z US, k. 80-82 - umowy pożyczek, k. 83-98 – wydruki z konta księgowego, k. 101-102 - umowy kupna-sprzedaży, k. 103-104 - wydruki z (...), k. 105, 108 - PIT-y 36L z 2014 roku, k. 106-107, k. 109-110 - PIT-y 37 z 2014 roku, k. 111 - kserokopia aktu urodzenia, k. 65-66 i 113 - zeznania pozwanego)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o załączone do akt dokumenty oraz przesłuchanie stron.

Sąd pominął załączone do akt dokumenty nie powołane w podstawie faktycznej, ponieważ nie miały one znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie sprowadzało się do porównania sytuacji stron z września 2009 r. kiedy to tutejszy Sąd ustalił alimenty na kwotę po 400 zł na każde z dzieci, z sytuacją obecną stron.

Ponadto, Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego w zakresie, w jakim zeznawał on, że jego dochód, po odliczeniu kosztów firmy to kwota 800 zł miesięcznie. Pozwany nie przedstawił żadnych dokumentów na potwierdzenie tej okoliczności. Dokumenty księgowe złożone przez pozwanego to wydruki z konta księgowego, z których nie wynikają jego dochody, jedynie kwoty jakimi obraca i jego zobowiązania. Z kolei, z rozliczeń podatkowych z 2014 r. wynika, iż koszty uzyskania przychodów to kwota 239 933,11 zł.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią przepisu art. 138 k.r. o., w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego. Zakres świadczeń alimentacyjnych, zgodnie z treścią przepisu art. 135 k. r. o., zależy od usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej oraz możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy istotne zwiększenie się potrzeb osoby uprawnionej, bądź istotne zmniejszenie się lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego.

Przepisy te dają materialno-prawną podstawę do żądania zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego poprzez podwyższenie, obniżenie lub uznanie za wygasły obowiązku świadczeń alimentacyjnych.

Podstawą żądania takiej zmiany musi być zaistniała istotna zmiana stosunków. Poprzez zmianę stosunków rozumie się zmianę możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, lub istotne zwiększenie lub zmniejszenie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania.

Zakres świadczeń alimentacyjnych jest podwójnie uzależniony – z jednej strony zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, z drugiej od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego.

W przedmiotowej sprawie obowiązek alimentacyjny został ustalony na kwotę 800 zł na dzieci łącznie we wrześniu 2009 r. Na co dzień to matka dzieci sprawuje bieżącą pieczę nad nimi i dokłada osobistych starań w ich wychowanie. Przez ostatnie 6 lat wzrosły usprawiedliwione potrzeby małoletnich powodów i to nie tylko te związane z żywnością, zakupem odzieży, czy wydatkami szkolnymi, ale również te związane z rozwojem zainteresowań i rozrywką. Zdaniem Sądu miesięczny koszt utrzymania dzieci określony na kwotę łącznie ok. 2.700 zł miesięcznie, nie jest wygórowany i znajduje odbicie w realnych wydatkach.

Pozwany prowadzi własną firmę. Jak wynika z porównania jego sytuacji zawodowej i zarobkowej z rokiem 2009, obecnie działalność ta się rozwinęła, pozwany zmienił też przedmiot tej działalności i sam podkreśla, że jest to działalność mająca przed sobą przyszłość i jest rozwojowa. Zauważyć należy, że skoro pozwany cały czas działalność prowadzi i to nawet, jak twierdzi, w co Sąd nie daje wiary, przy dochodzie 800 zł miesięcznie, to oznacza to, że jest to dla niego mimo wszystko opłacalne zajęcie. Gdyby tak nie było to w przeciwnym razie, w świetle zasad logicznego rozumowania, pozwany powinien zlikwidować tę działalność i podjąć pracę etatową. Wówczas, nawet najniższa pensja krajowa - ok. 1300 zł byłaby wyższa niż, jego, jak twierdzi obecne zarobki.

Wymaga jednak podkreślenia, że wykazywanie dochodu czy straty w zeznaniach podatkowych następuje w oparciu o przepisy regulujące zobowiązania podatkowe, które umożliwiają pomniejszenie przychodu o koszty uzyskania przychodu. Przepisy podatkowe pozwalają na wliczenie w koszty uzyskania przychodu szeregu wydatków, jak choćby amortyzację własnego mieszkania, co pozwany czyni. Wykazywanie zatem określonego dochodu w zeznaniach podatkowych nie przesądza o jego realnej wysokości, a sam dochód jest wypadkową kosztów uzyskania przychodu, które nie zawsze są odzwierciedleniem faktycznych przepływów pieniężnych.

Samo zestawienie wydatków, które ponosi pozwany z związku z życiem codziennym świadczy, iż jego realny dochód jest większy niż ten deklarowany w zeznaniach podatkowych. To samo dotyczy jego możliwości zarobkowych. W ocenie Sądu, biorąc pod uwagę charakter prowadzonej przez pozwanego działalności gospodarczej, jego możliwości zarobkowe są znacznie wyższe, niż deklarowany miesięczny dochód. Pamiętać też, że pozwany posiada również majątek, w postaci pozostałości po poprzednio prowadzonej działalności gospodarczej, który cały czas wyprzedaje.

Zauważyć również należy, iż w 2009 r., pozwany dokładał się do utrzymania dzieci ponad kwotę alimentów, a także częściej widywał się z dziećmi, zabierał na wakacje. Obecnie te okoliczności nie mają miejsca, a cały ciężar codziennego wychowania dzieci spada na matkę dzieci.

Mając na uwadze sytuację materialną pozwanego i jego możliwości zarobkowe, stwierdzić należy, iż podwyższenie alimentów na poziom po 700 zł na każde z dzieci, nie jest nadmiernie wygórowane.

Sąd miał na uwadze na uwadze fakt, iż pozwany poza małoletnimi powodami posiada jeszcze jedno dziecko na utrzymaniu. Pamiętać jednak należy, że wobec najmłodszego syna obowiązek alimentacyjny pozwany dzieli wspólnie z obecną partnerką, która również pracuje i prowadzi działalność gospodarczą. W stosunku do małoletnich powodów pozwany dzieli obowiązek alimentacyjny z ich matką, na której spoczywa dbanie o ich rozwój i wychowanie. Te okoliczności powinny znaleźć swoje odzwierciedlenie w wysokości partycypowania ojca w kosztach utrzymania dzieci.

Mając powyższe na uwadze, Sąd podwyższył alimenty do kwoty po 700 zł miesięcznie na każde z dzieci począwszy od 1 lutego 2015 r., to jest od dnia wniesienia powództwa, albowiem już w tej dacie istniały zwiększone, w ocenie Sądu, potrzeby dzieci. W pozostałej części powództwo zostało oddalone jako nadmiernie wygórowane.

Stosownie do treści przepisu art. 102 k.p.c. biorąc pod uwagę okoliczności przedmiotowej sprawy, sąd nie obciążył stron kosztami procesu.

Na podstawie art. 333 § 1 k.p.c., Sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w punkcie 1.